

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Άγορά Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή έκαστον φύλλον γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Ο παρρησιώδης πλέον καταστάς τρίτος εύρεσται και πάλιν εις την ήμερησίαν διάταξιν. Σύμψας ο αντικειμενικός Τύπος εν χορῷ κηρύσσεται και πάλιν υπέρ της δια τρίτου λύσεως του από όκταετίας και πλέον συνταράσσοντος την άτυχή ήμῶν Έκκλησίαν Άρχιεπισκοπικού ζητήματος. Το Λεμεσιανόν «Νεώδος» (= «Α' Αλφειαν») ιδίᾳ μέχρι τοσούτου προβαίνει, ὥστε νά θεωρῇ την λύσιν ταύτην, τιν δια τρίτου, «κρείττονα καί τῆς γενομένης λύσεως» τ. ε. τῆς ἐν Κων'πόλει υπό 'Ιωακείμ του Γ' αντικανονικῆς καί αὐθαίρετου ἐκλογῆς τοῦ τέως Κυρηνεῖας ὡς 'Αρχιεπισκόπου Κύπρου. 'Ενωσιῆται όμως ἐπὶ τοῦτο οὐδένα ἐκπλήττει τῶν ὅπως δῆποτε παρικολοῦθόντων τὰ ἐν Κύπρῳ διαδραματιζόμενα, ὡς καί τήν κατὰ πάντα ἀμεμπτον (!) πολιτείαν τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς παταχθείσης πατρίδος. Τοῦ αὐτίον μάστιγα πᾶς τις ἔχων ὑπ' ὀφθαλμοῦ τῶν ἐκείνων μὲν ἐκλογῶν δὲ πᾶσι τοῖς νυν ἔχουσιν καί τοῖς μὴ ἐθελουφλοῦσιν ἐλατρία τῆς τοιαύτης αὐτῶν πολιτείας, ἔπρεπε νά προσδοκᾷ ὡς θεόβλητον τὴν νέαν αὐτῶν τύπτην μετοβολήν. Οὐδ' ἦτο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι, ἀφοῦ ὡς γνωστόν, ἐκείνο τὸ ὅποιον ἡ ἀγάσασιν αὐτοῦς τὸ πρῶτον νά υἱοθετήσωσι τὴν διὰ τρίτου λύσιν ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα, ἡ μὲν ἡμεῖς ἡ πεπιθισμένοι, ἡ εἰς ὅσον ἔχοντες ὁμοθυμαδὸν περὶ τοῦ ἀπολύτου ἀδυνατοῦ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κατ' ἀνάγκην ἐκλεκτοῦ αὐτῶν τέως Κυρηνεῖας, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου, σκοπῆς δ' αὐτῶν, ὅπως ἀποκλείσῃσιν καί τὸν ἄγ. Κιτίου, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐποίου οὐδὲποτε ἀμφεβαλλόν, ὅσοι δῆποτε καί οἱ οἱ δῆποτε καί ἂν ἦσαν οἱ ἀντίπαλοι τοῦ εἰς Κύπριον, εἴτε καί ξένοι. Ἄλλως τε δὲ πασιγνωστὸν τυγχάνει διὰ Κυρηνεακήν μέρις οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ ἀντικειμενική. Οἱ ἡγήται δὲ τῆς μερίδος ταύτης, ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν ἀπέποτε εἶχον οὐχὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἀλλὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἄγ. Κιτίου. Ἦρκει καὶ ἀρκεῖ, δι' αὐτοῦ, ὁ Κιτίου νά μὴ γίνῃ 'Αρχιεπίσκοπος, καί ἂς γίνῃ οἰοσθέντα ἄλλος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ προθύμως ἐγκαταλείπουσι τὸν ἐκλεκτὸν τῶν ἁμ' ὡς νομίσαντες ὅτι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκλογὴ οἰοσθέντα ἄλλου καί ἀποκλείεται ὁ ἄγ. Κιτίου. Ἀρ' ἑτέρου ὅμως ἁμ' ὡς πεισθῶσιν ὅτι ἐξαρτῶνται τὸ ἀποκλεισμός τοῦ ἄγ. Κιτίου, ἔστω καί δι' ἐκλογῆς τοῦ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτοῦ τῶν τέως Κυρηνεῖας, λησμονοῦσιν τὸν τρίτον. Τοῦτο περιττὸν μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Μέχρι τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902 ἐνέμενον εἰς τὴν ὑποφωτισμένην καὶ συνθήκην ἐκλεκτοῦ τῶν τέως Κυρηνεῖας, ὑποστῆσαν δὲ καὶ τὴν ὑπαρξίν ὀφείας καὶ κανονικῆς Συνόδου καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Μ. Κιτίου καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποκρίσιν αὐτῆς, τὴν δὲ καθόσον τῶν ἐξάρχων τῆς προεδρίας τῶν Κυπρίων ἀπὸ τῆς ἐξελείξεως τῶν ἐκλογῶν τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐχρηματίζοντες ὡς ἀνεκτικὴν ἐπέμβασιν καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀνατῶν τῆς ἀνεκτικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὁδοῦ καὶ προμετῶν εἰπεῖν, ὑπ' αὐτῆς ταύτης, τῆς Αὐτοκράτου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, καὶ λυσσώδως ἀπέκρουον αὐτήν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅμως

ταύτης, τῆς 26 Ἰανουαρίου 1902, τὰ πράγματα ὡς διὰ μαγίας ἤλλαξαν ἐντελῶς ὅλιν. Οἱ ἡγήται τῆς αντικειμενικῆς μερίδος, οἱ μέχρι ἡμῶν ὑποστῆσαν τὸν ὡς ἂν ὑποφωτισμένην τῶν καὶ τὴν αὐτοκαλούμενην Συνόδον καὶ ταρτουφικῶς κομπόμενοι ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἤδη ἔστειλαν εἰς τὸν διάβολον καὶ Κυρηνεῖας καὶ Συνόδον καὶ Αὐτοκράτορα. Ἀλλὰ διατὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχὶ πρότερον; διότι πρῶτον ταύτην φορὰν παρυσίασθαι ἡ κατάλληλος εὐκαιρία. Τῇ 26ῇ Ἰανουαρίου 1902 δὴλ. οἱ Πατριάρχαι Κων'πόλεως καὶ Ἱεροσολύμων μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀειδίμου Γερμανοῦ Γρηγόρη διὰ τηλεγραφικῶν τῶν ἐξήρουν, ἀδικίᾳ καὶ διεικτινικῶς, ὡς ἔλεγον, τῆς ὑποφωτισμένης ἀποφάσεως τοῦ Κυπρίου Μητροπολίτου ἀνεκα κομματικῶν λόγων καὶ ἀντ' αὐτῶν προὔτεινον τρεῖς ἄλλους ἔξωθεν. Ἦρκεισε δηλονότι αὐτοῖς τὸ ὅτι ὁ ἄγ. Κιτίου ἀπεκλείετο τῆς ὑποφωτισμένης διὰ τὴν ἀποφασίσαι πᾶν ὃ, τι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶπον καὶ ἔγραψαν περὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῶν, περὶ τῆς ψευδοσυνόδου καὶ περὶ Αὐτοκράτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀδιάρκον δὲ ἂν διὰ τῆς Πατριάρχικῆς ταύτης ἀποφάσεως ὅπως κατελύετο τὸ αὐτοκράτορ τοῦτο. Ἐκτετακτὸν δὲ τοσούτον σπερῶς εἶχοντο τῆς Πατριάρχικῆς ταύτης ἀποφάσεως, ὥστε καὶ ἰσχυρῶς ἐπὶ ἐν τῇ λιβελλογραφίᾳ αὐτῶν, ὅπως ὁμοθυμαδὸν ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐπὶ τὴν Σεπτὴν Πατριάρχικὴν Ἀντιπροσωπείαν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1907, ἐξ ὅλων τῶν Πατριάρχικων ἀποφάσεων τῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (26 Ἰανουαρίου 1902) ληφθεισῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, μόνον τὴν ἀποφασίν ταύτην ἐπικαλοῦνται οἱ ψευδοσυνεδιοί, ἡ μὲν ἡμεῖς ὁ οἱ οἱ δῆποτε καὶ ἂν ἦσαν αὐτὴν θεωροῦσιν ἀνεκτικῶν, ἱερὰν καὶ οὐκ ἀποδοτέαν, καίπερ ἐντελῶς καταλύουσιν τὸ τε Αὐτοκράτορ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἔθνη καὶ ὁμοῖα αὐτῆς καὶ τ' ἀπαράγραπτα ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ ἀποκρούουσιν διὰ ταῦτα ἐντόμως ὑπὸ τοῦ Μ. Κιτίου, τῶν 46 γενικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Βουλευτῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν 4/5 τῶν Κυπριακῶν λαοῦ.

Τούναντιον δὲ τὴν γνωστὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Σεπτῆς Πατριάρχικῆς Ἀντιπροσωπείας, τὴν ἐπὶ οὐκ ἀποδοτέαν καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν Πατριάρχων, καὶ ἡν ἐπὶ τὴν παραδόξον ὅτι Κιτίου νά ἐπανεῖθαι τὴν ἐν τῇ Συνόδῳ θύσιν του, καὶ ἂς ἀσχολεθῶσιν ἐπὶ μόνου τοῦ ἐκλογικοῦ ἔργου, ἐπὶ πάσης δὲ τυχόν διαφωνίας τῶν Συνεδιοῶν ν' ἀποφασίζῃ ἀνεκτικῶς, ἡ Ἀντιπροσωπεία, τὴν ὁμόφωνον ταύτην Πατριάρχικὴν ἀπόφασιν, λέγομεν, τὰ πιστὰ! ταῦτα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀνυπόστατοι καὶ ἀνευθυνότατοι καὶ ἀναίσχυντοι, τῇ συμμοχίᾳ Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ τοῦ ἐμπερησμένου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐντελῶς περιεφρόνησαν, καίπερ ὡς γνωστὸν, ἡ ἀπόφασιν αὐτὴν οὐδὲν ὅλιν τὸ Αὐτοκράτορ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ θὰ ἐγένετο, συμφώνως πρὸς τὰ θέματα αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἐγένετο δὲ ἀποδοκτικῶς τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ πάντος τοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος τῆς νήσου. Καὶ εἶχον δικαίον, ἵνα ὡς συνεπείς πρὸς ἐαυτοὺς, νά καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ματαίωσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, διότι κάλλιστα οὗτοι γνωρίζουσιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκό-

που ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου σημαίνει ἀνάσιν τοῦ Μ. Κιτίου εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βαρνάβα, ἅμα δὲ καὶ τελείαν ἀνατροπὴν τῶν αὐτῶν σχεδίων.

Βραδύτερον δ' ἐπὶ ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερῶν 2 Ἰανουαρίου 1908, ἐπιστολῇ τῶν ψευδοσυνεδιοῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, διεκρινόμενος οὗτοι καὶ τὴν γνώμην τῶν τιτοφορηθέντων προκρίτων, ἐμμένουσιν εἰσεῖν εἰς τὴν διὰ τρίτου λύσιν καὶ χαρακτηριστικῶς οὐκ ὡς τὴν ἀρίστην λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Ὅτι πρὸ πάντων καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιζητεῖται, λέγουσιν, εἶναι νά εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον μέσον πρὸς εἰρήνευσιν τοῦ τόπου, τὸ δὲ μέσον τοῦτο ἡ συνέλευσις τῶν προκρίτων (Σ. Π.) καὶ πάντες οἱ εὐλακρινῶς ποθοῦντες τὴν εἰρήνευσιν ἐνταῦθα εύρίσκουσιν ἐν τῇ μετακλήσει ὡς εἰρήνευτοῦ προδῶπον ἔξωθεν ἀντιπροσώπου οἰοσθέντος καὶ κομματικῆς χροιάς καὶ συμπαθείας...» Εἶναι τὸ ἀριστον, ὅπως ἔχουσι νά πράξωσι σήμερον οἱ ἀδελφοὶ Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν διανομοῦσαν ταύτην Ἐκκλησίαν εἰσακούσας τῆς αἰτήσεως προσώπων, δι' ὧν ἀπηχέται τὸ κοινὸν φρόνημα.»

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐμμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν διὰ τρίτου λύσιν ἀπὸ τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902—τῆς 19ης Φεβρ. 1908, ὅτε αἰφνὴς καὶ ἀπροσδοκίως τὴν πρωίαν τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου κατασθάνει ἡ ἀπίστευτος εἰδήσις τῆς ἐν Κων'πόλει ἀντικανονικῆς καὶ μονομεροῦς καὶ αὐθαίρετου ἐκλογῆς ὡς Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς τοῦ τέως Κυρηνεῖας τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς μειονοφηρίας.

Καὶ ἤδη πᾶς τις, ἀγνοῶν τὸ ποῖον τῶν ἡγετῶν τῆς σπείρας, θὰ ὑποθέσῃ, ὅτι, ὡς οἱ Κιτῆες, θὰ ἐξηγεῖντο καὶ οὗτοι σύσσωμοι καὶ ἀκάθεκτοι κατὰ ταύτης παπικῆς ἀποφάσεως, ἥτις ὄντως κατέλυε μὲν ἄρδην καὶ αὐτοκράτορ καὶ προνομία καὶ θέματα καὶ ἐκλογικὰ δικαιώματα κλήρου καὶ λαοῦ τῆς νήσου, εἰς ἐπιμέτρον δὲ ἀντίκειτο ἀντικυρῶς καὶ πρὸς ἐκπεφρασμέναν γνώμην τῶν λοιπῶν 2 ἀγιοτάτων πατριάρχικων Ἐκκλησιῶν, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ πρὸς τὴν δόλῃσιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὅτι οὐδέποτε αὕτη θὰ ἀναγνωρίσῃ Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου ἔξωθεν προερχόμενον ἢ ἐκλεγόμενον, καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν γνώμην αὐτῶν τούτων τῶν ἀντιθέτων, οἵτινες ἐπὶ ἐξ ὁλόκληρα ἔτη καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ πραξικοπήματος ἦσαν κενηρυμμένοι ὁπαδοὶ τῆς διὰ τρίτου λύσεως, ὡς τῆς μόνης δυνατῆς καὶ εἰρηνευτικῆς.

Καὶ ὅμως οὐ μόνον, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διαμαρτυρίαν διέτυψαν κατὰ τῆς αὐθαίρετης ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἡλάλασαν ἐξ ὑπερμέτρου χαρᾶς καὶ δουλικῶς ἐξέφραζον πρὸς τὸν σφαγέα τῆς ἐαυτῶν Ἐκκλησίας καὶ Πατρίδος τὰς θερμότητας τῶν εὐχαριστιῶν, φρίκη!!! καὶ τὴν αἰδίον εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπὶ τῇ μεγίστῃ εὐεργεσίᾳ!! ἦν ἐν τῇ ἐκπύτῃ καλοκαγαθίᾳ ἐπεδαφίλειυσεν εἰς τὴν κλυδωνιζομένην Ἐκκλησίαν τῶν. Καὶ ταῦτα οὐχὶ διότι ὡς Ἀρχιεπίσκοπος ἐξελέγη ὁ τέως Κυρηνεῖας, ὁ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτός αὐτῶν, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἐματαιοῦτο, ὁριστικῶς πλέον, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν οὗτοι ἡ ἄλλως βεβαίᾳ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἄγ. Κιτίου καὶ ὅσον ταῦτα καὶ χείρωνα ἴσως θὰ ἐπαρτῶν, καὶ ἂν ἀντὶ τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἐξελέγετο, εἴτε ὁ κατὰ Ἰωακείμ τὸν Γ' ἐξελουμμένος Γρηγόριος Κωνσταντινίδης, εἴτε οἰοσθέντα ἄλλος τυχοδιώκτης, ὡς ἄλλως τε ἐπαρτῶν τῇ 1902.

Καὶ ἤδη μετὰ τὴν σύντασιν ταύτην σκιαγραφίαν τῆς πατριωτικῆς!!! καὶ ἀμέμπτου!!! πολιτείας τῆς κατὰ συνθήκην Σπείρας, τῆς δικαιοῦται ν' ἀπορῇ καὶ καὶ νά, ἐξίσταται καὶ νά μέμφεται τοὺς ἐντίμους (...) ἑταίρους αὐτῆς ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ γνωσιμαχίᾳ καὶ πωλινωδίᾳ αὐτῶν, ἀφοῦ ἂν ἐνὸς μὲν εἶδον οἱ δέλλοιαι ὅτι οὐδεμία τῶν ὁδοδῶν Ἐκκλησιῶν ἀνεγνώρισε μέχρι σήμερον τὸν ἀντικανονικῶς καὶ παράνομως καὶ αὐθαίρετως ἐκλεγέντα ἐν Κῶν' πόλει ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Κ. Βασιλείου, ἂν ἑτέρου δὲ ἐπέλεθσαν ὅτι οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ ν' ἀναστελῇ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀρχιεπισκοπικῆς ἐκλογῆς νόμου τοῦ ἐξασφαλίζοντος τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ὅπως βεβαίον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὴν θρησκείαν ἐπιτυλίαν τοῦ Ἀγ. Κιτίου.

Ἐπίσης ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε εἶπομεν θὰ κατανοήσωσιν ἐλπίζομεν, καὶ οἱ ἐξωθεν ἐπιδοκιμάζοντες τὴν διὰ τρίτου λύσιν καὶ συμβουλευόντες ἡμᾶς νά ἐπιδιώκωμεν αὐτήν, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι συμβιβαστικὴ δι' ἀμοιβῶν ὑποχωρήσεων καὶ παρτήχων λύσεις, ὡς συνήθως χυρακαρίζουσιν αὐτήν, ἀλλὰ τελεία νίκη τῆς ὁλῆς ἀσπιδόμου μειονοφηρίας, ἥτις διὰ τῆς λύσεως ταύτης οὐδεμίαν ὑποχώρησιν ποιεῖται, καὶ ὅσον αὕτη ἀπέποτε εἰργασθῇ οὐχὶ ὑπὲρ ὁρισμένου προσώπου, ἀλλὰ πρῶτιστα καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ Μ. Κιτίου, οὕτως πολλὰ δικαίως ἄλλως τε φοβούνται τὸ φραγγέλλιον. Ὅθεν διὰ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ τε ἄγ. Κιτίου καὶ τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἡ ὑποστῆλξουσα τὸν τελευταῖον μερὶς οὐδὲν ἔχει ν' ἀπολέσῃ.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως πάντων τούτων ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἀποκλεισμός τῆς ὑποφωτισμένης ὁρίσεως προσώπων ἀντικειμενικῶς εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολίτου ἔθνη καὶ θέματα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ὅς γνωστόν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τε εὐδικῶν καὶ τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ἡ ἐπαρχία τινὲς αὐτῆς, ὑποφύεται δὲν κηρύττονται. Βεβαίως ὁ λαὸς δύναται νά ἔχῃ ὑπ' ὄφιν αὐτοῦ ἐν ἡ καὶ πλεονα πρόσωπα ὡς κατάλληλα, κατὰ τὴν ἐαυτοῦ κρίσιν, διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἐπαρχίας τοῦ, ἡ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἀναλόγως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῶν συμπαθειῶν τοῦ πρὸς τοῦτο ἡ ἐκείνο τὸ πρόσωπον θὰ δώσῃ καὶ τὴν ψήφον τοῦ δι' ἡς θὰ ἐκλεγῶσιν οἱ εἰδικοί ἀντιπρόσωποι, οἵτινες θὰ ἐκλέξωσι τοὺς γενικοὺς τοιοῦτους, οὗτοι δὲ πάλιν μετὰ τῆς Συνόδου τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἢ τὸν Μητροπολίτην οἰοσθέντα ἐπαρχίας, ἀλλὰ πρῶτα ἐπισήμως περὶ προσώπου τινὸς ὡς κατάλληλου διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος θρόνον γίνεται μόνον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τῶν μητροπολιτῶν, καὶ οὐχὶ πρότερον. Μετὰ τὴν ἐξελέγεσθαι δὴλ. τῶν τυχόν ἐγερθεῖσιν ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ τὸν νόμιμον καταρτισμὸν τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως ὁρίζεται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἢ τοῦ Μητροπολίτου Ἐπαρχίας, τινὲς οἰοσθέντα. Τότε δὲ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς καὶ τότε μόνον καὶ οὐδέποτε πρότερον προτείνεται ἐπισήμως πρόσωπον τι ὡς κατάλληλον. Συνήθως γίνεται ἀποδοκτικὴ ἢ πρότασις, ἂν τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο εἶναι ἀρεστὸν εἰς πάντας, ἂν ὅμως προταθῇ πλεονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπου, τότε γίνεται ψηφοφορία, εἰς ἣν λαμβάνουσι μέρος οἱ τε Συνεδιοὶ καὶ

οἱ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ (ἐκ τῶν ἐκ τῆς Συνόδου καὶ Συνεδιοῦ), καὶ ὁ ἔχων τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν κηρύττεται ὁ νόμιμος καὶ κανονικὸς Μητροπολίτης τῆς οὐνῆς Ἐπαρχίας, ἢ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ἂν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς τοιοῦτου.

Ἐκ τούτων λοιπὸν κατάδηλον γίνεται ὅτι ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀνακηρύξις ὑποφύεται καὶ ὁ ἀποκλεισμός ἡ διαγραφὴ ὁρισμένων προσώπων, ὑπὸ τοῦ Σουλτᾶνου συνήθως, ὅπως συμβαίνει ἐν τῇ ἐκλογῇ Πατριαρχῶν κυρίως καὶ Προέδρων ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐνθ' συμφωνεῖ πρὸς τὰ θέματα καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὰς Ἐκκλησίας ταύτας, εἶναι ἐκθεσμον καὶ ἄτοπον ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, καθ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὸ ἀπ' αἰῶνων καθιερωμένον ἐκλογικὸν αὐτῆς σύστημα.

Τὸ μόνον, ὅπως ἦτο δυνατόν νά γίνῃ θὰ ἦτο μία ἀδελφικὴ καὶ εὐλακρινὴς παρὰ κλήσεως ἐκ μέρους τῶν 3 Πατριαρχῶν πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν δύο μερίδων, ὅπως ἐν ἡ περιπτώσει ἐξελέγοντο ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως νά μὴ ἀποδεχθῶσι τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ὅτε ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἡδύνατο, ἂν ᾔθελε, νά ἐκλέγῃ οἰονόησιν ἄλλον, τριτόν ἢ καὶ 103ον, ὃν θὰ ἐθεώρει κατάλληλον διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπ. θρόνον. Ταῦτο χρόνος ὅμως οἱ Πατριάρχαι ὤφειλον νά ὑποδείξωσι καὶ τὰ ὕψιστα Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα τὰ ὑπαγαγεύοντα καὶ ἐπιβάλλοντα τὴν τοιαύτην θυσίαν. Πλὴν δυστυχῶς οὐδέτερον τούτων ἐγένετο ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἥδη δὲ εἶναι πολὺ ἄργά.

Καὶ ὁ μὲν τέως Κυρηνεῖας βεβαίως θὰ ἐδέχετο προθυμότητα τὴν παρὰ κλήσιν καὶ ὅτι ἦτο ἔτοιμος νά ὑποσχεθῇ τοῦτο, καθ' ὅσον οὐδὲν εἶχε νά χάσῃ, ὡς γνωστόν, διότι οὐδέποτε ἐπίστευσε μετὰ σοβαρότητος ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νά ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. Ἀλλ' ὁ λαοπρόδότης Ἀγ. Κιτίου εἶναι δυνατόν νά δώσῃ τοιαύτην ὑπόσχεσιν; Ὁχι, ἀπαντῶμεν ἀνεπιφυλάκτως, μυριάκις ὅχι.

1) Διότι ὁ Μ. Κιτίου κάλλιστα γνωρίζει εἴπερτις καὶ ἄλλος ὅτι τοιαύτη ὑπόσχεσις καὶ ἐκπλήρωσις αὐτῆς σημαίνει οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἑλαττον ἢ τὸν θρῶνον τῆς πλείον ἡ ἀσπιδόμου μειονοφηρίας κατὰ τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τῆς ἀσεβείας κατὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγρυπτίας καὶ δημοκρατίας κατὰ τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ, τῆς ἀδικίας κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ καθόλου τῆς μοχθηρίας καὶ κακοθυμίας κατὰ τῆς ἀρετῆς, ἀφοῦ εἶναι βέβαιος καὶ οὐδεὶς περὶ τοῦτο ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ μειονοφηρία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὡς κύριον αὐτῆς μέλημα καὶ τελικὸν σκοπὸν ἔθετο οὐχὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἀλλὰ τὸν διὰ πάντος μέσου ἀποκλεισμὸν τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ λαοῦ Μητροπολίτου Κιτίου.

2) Διὰ τὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπεδείξατο Ἰωακείμ ὁ Γ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀναμείψεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον ζήτημα, διαγωγὴν, ἥτις μακρὰν τοῦ νά ἡ εὐλακρινὴς καὶ εἰρηνευτικὴ, ὡς φαινομένως ἀσμενίζεται νά λέγῃ καὶ νά γράφῃ, ὑπῆρξε τοῦτο μὲν ὑστερόβουλος, μεροληπτικὴ, καὶ λυσσώδως ἐχθρική κατὰ τοῦ Μ. Κιτίου, τοῦτο δὲ σκανδαλώδης, ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀντροβόδοξος, ἀνθεθνική καὶ αὐτοχρημα προδοτική.

3) Διότι ὁ Μ. Κιτίου εἶναι πεπεισμένος, ὡς καὶ πάντες ἡμεῖς, ὅτι οὐδέποτε οὐδεμία παρουσιάσθη πραγματικὴ ἀνάγκη τοιαύτης λύσεως τοῦ ζητήματος, τ. ε. διὰ παρητήσεως ἡ ἐξαιρέσεως τῶν

2 Μητροπολιτών και έκλογής τρίτου, και δὲ ἐν Κων/πόλει, καὶ διὰ τοῦτο, οὐδέποτε ἤδυνθη ὁ Ἰωακείμ νὰ δικαιολογήσῃ, καίπερ προκαλούμενος, τὰς περὶ ἐξαιρέσεως εἰτε τοῦ ἐνός, εἰτε ἀμφοτέρων τῶν Κυπρίων ἱεραρχῶν προτάσεις του. Ἀλλὰ πῶς νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικιολόγητα;

Καὶ 4) διότι ὁ Μ. Κιτίου γνωρίζει καλῶς, καὶ ἂν καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀμυβᾶλλῃ περὶ τοῦτο, ὅς εἰναι βέβαιον, ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς, ὅστις ἐπὶ τόσα αὐτὸν ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εὐκνεῖ αὐτοῦ ἀγωνίᾳ κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως, εἰτε ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ Σπείρας, εἰτε ἐξωθεν προερχομένης, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγρύπνωτος καὶ μετ' ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτοῦ λεπτομερείαις, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὁ διατηρῶν ἐτι ζωηρότητα ἐν τῇ μνήμῃ τὴν ἰδίαν τὴν ἀχαρακτήριστον πολιτείαν τοῦ Ἰωακείμ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ μάλιστα τὸ τελευτῶν πρωτάκουστον αὐτοῦ πραξικόπημα τῆς 20 Φεβρ. ὡς καὶ τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, σατανικὰς αὐτοῦ ραδιουργίας κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὁ λαὸς οὗτος, λέγομεν, οὐδέποτε θὰ συνεχῶς ἐπληκτοῦν καὶ τοιοῦτον ἀσύγνωστον σφάλμα εἰς τὸν Ἀγ. Κιτίου. Δικαίωμα δὲ θὰ ἔχαρχη τὴν τοιαύτην αὐτοῦ υποχώρησιν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὡς **προδοτικὴν**. Ὅθεν καὶ ἂν ἤθελεν ὁ Ἀγ. Κιτίου, δὲν θὰ ἠδύνατο ἀτιμωρητὴ τοιαύτην διὰ τῆς μεθόδου τῶν... **τρίτων** λύσεων.

Μαθέωσαν λοιπὸν ἀπαξ διὰ παντός οἱ ἐξωθεν κυρίως συμβαλλόντες ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν τὴν διὰ τρίτου λύσιν ὡς τὴν μόνην ἀκρωστὴ σωτηρίαν; τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὅτι τοιαύτη λύσις, ὅταν οὗτοι ἐνοουσίουν, εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατος, ἅτε ἀντικανονικὴ καὶ ἀντικειμένη εἰς τὰ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπων ἔθελ καὶ θέματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Αὐτομότερον αὐτῆς, ἅμα δ' ἐτι καὶ οὐδόλως ἀναγκαῖον εἶνε ἡ τοιαύτη λύσις. Μαθέωσαν ὡσαύτως ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκαταστάτου καὶ τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ μόνου δὲ ὁ λαὸς δικαιούται ν' ἀποκλείσῃ διὰ τῆς ψήφου τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ οἰονδήποτε ἤθελε νομίμως ἀκατάλληλον καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἄριστον οἰοκοστροφὸν τοῦ περικλειοῦ θρόνου τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβη.

Πᾶσα δ' ἀπόφαις, εἰτε περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς ὑποψηφιότητος προσώπων τινῶν, εἰτε περὶ ἐκλογῆς ἄλλου, ὅθεν-δήποτε προερχομένη, ἔστω καὶ ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῶν Πατριαρχῶν ἐξενηγεμένη παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου λαοῦ τῆς Κύπρου, ὡς ἀντικανονικὴ καὶ ἐλαθισμός λυσσώδους ὁ ἀποκρούσθ' ὑπ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν τύχην, ἣν ἔσχον καὶ αἱ προηγουμέναι τοιαύται αὐθαίρετοι καὶ μονομερεῖς ἀποφάσεις Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Πεποίθαμεν ὅμως ὅτι τὸ ἡμέτερον ζήτημα λύεται πλέον ὠριμένως μετ' οὐ πολλὴν διὰ τῆς προσεχέστατης καθόδου τῶν Ἐπισκόπων, κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας καὶ κατὰ τὰ πανάρχαια ἐκκλησιαστικὰ καὶ θέματα τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ οὕτως ἀπαλλακτικῶς καὶ ἡμεῖς τοῦ ἀνιάρου μὲν ἀλλ' ἐπιβαλλομένου καθήκοντος τοῦ ὑπεραμύνεσθαι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ὡς καὶ τῆς μορφῆς, ἣν ὅλως ἁδίκως προσπάτουσι τινες καθ' ἡμῶν, δὲ ἢ ὅταν καταρρίπτουσαν τὸ γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐνθ' εἶναι πασιδῆλον ὅτι τὸ γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, κατέπεσε μὲν πράγματι καὶ κατεργακῶς, αἷτιος ὅμως τοῦ τοιοῦτου ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς καταπτώσεως αὐτοῦ ὑπῆρξεν οὐχὶ ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ εὐσεβὲς Ὁρθόδοξον αὐτῆς πληρωμα, οὐδ' ἄλλος τις, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ κακὴ τῇ μορφῇ τῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους κυδερνῆτης αὐτῆς, Ἰωακείμ ὁ Γ', ὁ δεσποτὴς, καὶ μόνος αὐτός.

Μ.

ΓΕΛΟΙΑ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

Τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐπικρίσεως τῆς περισπουδίστου (:) «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» θαντὴν ἐπὶ τὴν πληρότητα καὶ θ' ἀνομολόγησε πᾶς ὅστις ἐπισταμένως παρακολούθησε τὴν ὑπὸ τῆς γνωστῆς «Πατρίδος» γενομένην ἀπολογία. Ἐζητήσαμεν ἡμεῖς ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἐδάρους ἰσχυρισμοὶ καὶ δι' ἐκρινόντες, αὐτοὺς καὶ πιστῆς παραστάσεως τῶν πραγμάτων νὰ καταδείξωμεν τὴν ἑλλειψιν οἰασδήποτε πρωτοτυπίας ἀπὸ τῆς συρραφῆς ἐκείνης καὶ ὁ Συμμετέχων πρωταθλητὴς παρέλιπε ἀσυγγνώστως τὸ ἐπιτακτικὸν καθήκον τῆς ἀπὸ τοῦ φανερῶ ἀπαντήσεως εἰς ἀνθρώπον ἐστειρημένον τελεῖως τῆς πρὸς τὸ ἔργον ὁπερ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελεσθῇ ἀρμοδιότητος.

Ἡ βαθεῖα διὰ τοῦτο περιφρόνησις ἐγενήθη ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν πρὸς τὸ ταπεινόν, τερατωδῶς πτωχὸν καὶ ἀπαιδευσίας ἀπὸ τῶν ἀπολογητικῶν διηθέν ἄρθρον τῆς «Πατρίδος» τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Ἀν δὲ καὶ δι' ἐνός προσέτι ἄρθρου, τοῦ παρόντος, ἀσχολούμεθα εἰς τὴν ἀναγὰν ἀποκρίσεως τῆς κατὰ τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης προσβόλης, τὴν ὁποῖαν κυριολεκτικῶς ἔρραπισαν διὰ τῆς ἀπαντήσεως τῶν, τοῦτο ἐπιμένοντες νὰ λέγομεν ὅτι πρῶτον χάριν τῆς εὐδυνειδίχτου κοινωνίας, πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς ὁποίας ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσιν ὡς συγγραφικοὶ ἀστέρες, ἐπιστημονικοὶ φωτὸς ἐστὶν ἀκένωτος καὶ ἀκτινοβόλος.

Εἴνε ἀληθὲς ὅτι παρελπίομεν νὰ ἀπολαύσῃμεν τὸ ὄνομά μας ἀλλ' ὅχι ὡς ἐστειρημένοι θάρρους. Ἀλλοῖστα-τα ἀπερίφρονες νὰ παρακωλύσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἐπικρίσεως δι' ἐρίδων πρὸς ὁπικὸν εἰς τὰς ὁποίας προβλέπομεν—ὡς ἐκ τῶν ὑπὲρ τῶν βλέπουσι πάντες—ὅτι θὰ κατέπιπτον οἱ ἀντίπαλοι ποῖος ὁμοῦ νάροντ' ἡδύναται δι' ἀπαράβατον ἦτο τὸ καθήκον τῆς ἐνυπογράφου ἀπολογίας εἰς τὸν πρὸ τῆς κοινωνίας κατηγορούμενον, ὅστις ὑπέχει εὐθύνην καὶ ἀνέναντι ἀορίστου ἀκόμῃ φήμης καὶ διαδόσεως διὰν βεβαίως παριστάνονται αὐταὶ ὡς ἔχουσαι ὑπόστασιν; Ἀλλὰ τὸ δ' ἐκατηγορούμενος εἶνε ὠριμένως εἰς καὶ μόνος αὐτὸς ὑπεύθυνος, ὁ δὲ δι' ἐπιχειρημάτων ἐπικρίσεων δύναται νὰ εἶνε ὁ Α, Β, ὁ Γ καὶ πᾶς ἐπιστήμιων. Ἡμεῖς λοιπὸν εἰμεθα οἱ δειλοὶ καὶ οἱ ἀνάνδρῳ κ. συνήγοροι τοῦ Συμμετέχοντος διδασκάλου;

Ἡδὴ ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμένειαν τῶν σοφῶν καὶ εὐπαιδευτῶν τῆς κοινωνίας μελῶν ὅπως μετ' ἀπεριστατοῦ προσοχῆς παρακολουθήσωσι τὰς ὁλγας ἀκολουθούσας γραμμὰς.

Αὐτὸς ὁ Φλογαῖτης παραπέμει εἰς τὸν Ἀριστοτέλην καὶ ἠδελώσαμεν διὰ τῆς παραπομπῆς νὰ δείξωμεν τὴν πηγὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ κ. Βολωνάκης ἠντλίσεν. Μετὰ θρασείως ὁμοῦ ἱταμοῦ ἀπαντᾷ ὁ συνήγορος αὐτοῦ ὅτι εἶνε τυχαία ἡ σύμπτωση μετὰ τοῦ Φλογαῖτου (τὰ μεγάλα πνεύματα συναντῶνται!!) **χωρὶς νὰ τολμῇ ν' ἀναιρέσῃ ὅσα ἀποδοκίματα ἀντιπαροβάλομεν.** Ἀπαντᾷ μόνον ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ζητῶμεν νέας σκηνεῖς περὶ πραγμάτων ἀπὸ πολλοῦ γινώσκοντος κ.λ. Ἀλλ' ἀκριβῶς περὶ τοῦτου ζητοῦμεν νὰ διαφωτισθῶμεν τὸ κοινόν. Ὅτι ἀποτολμῶν ὁ κ. Βολωνάκης νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν συγγραφικὴν νοτίστην καὶ ἐκδίδων ἔργον μὲ πλείους ἀξιώσεις, ἐστειρετο τῶν ἀπαιτουμένων πλουσιῶν ἐφοδίων, οὕτως ἐνεκα παρουσιάσθη πρὸ τοῦ κοινοῦ ἔχων στολήν τῆς ὁποίας τὰ τεμάχια συνερράφθησαν ἀνεκκολλημένως ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀλογιστικῆς τοῦ Κρασαῖ καὶ τοῦ Καζῆ, τοῦ Φλογαῖτου καὶ τοῦ Σαραντοῦ κ.λ.

Ἐννοεῖται οὐκ ὅθεν ὅτι ὁ ἐκδίδων π.χ. ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θὰ περιβιβῇ κατ' ἀνάγκην ἐν τῷ ἔργῳ τὴν αὐτὴν ἱστορικὴν πλὴν, ἥτις ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ ὅμοια συγγράμματα ἀλλ' ἡ ἑκδοσὶς τοῦ **δικαιολογεῖται ὅτε μόνον** διὰν θὰ **καινοτομήσῃ** εἰτε ὡς πρὸς τὰς κρίσεις ἐπὶ τῶν γεγονότων, εἰτε ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν καὶ ἐξηγήσιν τῶν πηγῶν κ.λ.

Ἀλλ' ὁ κ. Βολωνάκης ἠδελώσεν νὰ γίνῃ καταστημιαντικὴς ἄνευ οὐδενὸς γινώσκοντος, πλὴν τῶν λεξιδίων αὐτῶν ἀπὸ δωδεκαετίας μετὰ στόμῳ βροντοφώνως διδασκῇ, ὁλγῶν φροντιστῶν νὰ ἐξεκρίνῃ τὸ κῆλον τῶν θεῶν δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Αἰσχύλου.

Τὸ βρέφος κ. συνήγορος **ὡς βρέφος** δύναται ν' ἀρκῇται εἰς τὸ γάλα τῆς μητρὸς. Ἐκτός ἐάν ἦν ἐκθετὸν ὁπότε ἔχει ἀνάγκην τῆς φροντίδος τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε γενικὸς

λόγος ὅπως ἐξ αὐτοῦ συμπεράνῃτε τὴν κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσα ἐγινώσκοντες διὰ τὸ περὶ πατρίδος κεφάλαιον θὰ ἦτο καλὸν ν' ἀναγνώσκει καὶ πάλιν κ. συνήγορος. Ἀλλ' ἐν τούτῳ, σὰς τὸ ἀναπτύσσομεν. Σκοπὸς τῶν γραφομένων ἡμῶν ἦτο νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶνε κοινοτοπία ὅσα περὶ πατρίδος λέγει, ἀνάστα τῆς ἀλαζονικῆς προκλήσεως ἣν ἀνηύθυε πρὸς ἡμᾶς ὁπως τοῦ ὁποδοκίμου πῶθεν εἶναι εἰλημένη, παρετίμηκαμεν δὲ καὶ εἰς τὰ «Πάτρια» ἀπὸ τῶν ὁποίων συνέκρινε φράσεις καὶ ἐδανείσθη ἰδέας ὅπως λαμπρύνῃ τὰ ῥάμματα τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου». Ἀλλὰ περὶ τούτων **οὐδόλως ἐδικαιο-λογῶμεν**. Ἰνα δὲ μὴ περιτριζόμεθα εἰς λόγους, θὰ παρακάλωμεν τὴν διειδυσιαν τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» νὰ νωδμοσιεῖ τὸν ὕμνον τῆς πατρίδος ὅσον ὁ ἔκδοξος, ὅστις ἄλλως τε κυρίως πρὸς μόρφωσιν τῶν λαϊκῶν τάσεων ἐγράφη καὶ οὐχὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων δι' ὅς εἶνε προσωρισμὸν τὸ ἔργον τοῦ ἑλλογίμου γυμνασάρχου.

Ἀλλ' ἡ ἀμείβη τοῦ συνήγορου καὶ ἡ στρεψιλογία καταφαίνονται ἐξ ὅσων λέγει ἀναγνῶντες τὸν ἱσχυρισμὸν ἡμῶν ὅτι **ἐνὸς ἀγνοεῖ ὁ πολυμαθὴς** κ. Βολωνάκης τὰ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ λαβύρου τοῦ διδιδμου Γερμανοῦ τῶν Πατρῶν δικαιολογούμενος δὲ λέγει ὅτι ἐξελάβομεν τὰ γραφόμενα αὐτοῦ «ὅπερ ὁλως στενὴν σημασίαν, παρεβλέψαμεν τὴν γενικὴν ἐθνικὴν ἀντιλήψιν... κ.λ.» ἀλλ' ὁ πελάτης σὰς κ. συνήγορος ἐν τῇ σημειώσει του ἔγραψεν ἀκριβῶς, ὅχι μὲν γενικὴν ἀλλ' ὑπὸ ὠριμένην καὶ στενὴν σημασίαν ὅτι τὸ λάβαρον τοῦ Γερμανοῦ ἦτο κυανόλευκος σημαία δμοιομορφος πρὸς τὴν ἡδὴ Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς ἡμέρας. Ἄγνοε δὲ ὅτι ἦτο παραπέτασμα τῆς ὡραίας πύλης ὁμοῖον πρὸς **λάβαρον**. Πλὴν τούτου κάκιστα ἠρμηγεύσατε κ. συνήγορος τοὺς στίχους τοῦ Παρσίου δι' ὃν οὗτος ἀποκαλεῖ τὸν «Γερμανὸν πατέρα» τῆς Ἑλλήν. Σημαίας. Οἱ στίχοι ἐκεῖνοι ἀνήκουν εἰς ποιητικὸν ὕμνον περὶ σημαίας κατὰ **ποιτικὴν δ' ἐλευθερίαν** ὁ Γερμανὸς καλεῖται πατὴρ τῆς κυανολεῦκος ὡς καὶ κατωτέρω ἡ κυανόλευκος καλεῖται τοῦ Ὑψηλάντου κόρη, ὄνειρο τοῦ Ρήγα κ.λ. ἀμφοτέρω καὶ ἡ σημερινὴ κυανόλευκος καὶ ἡ τοῦ Γερμανοῦ ἦσαν ἱερὰ σύμβολα τῆς ἐλευθερίας, ὁρατὰ σημαία ἀοράτου ἰδῆς καὶ ἐπτερέτου νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὡς ὅμοια (ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν) ἀνεξαρτήτως τῆς ὁρισμένης μορφῆς. Ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς τῆς πολλῆς θὰ ἐγεννηθήσετο πρὸ τοῦ ἱεροῦ λαβύρου προσκυνῶν αὐτὸ, δὲν παριστᾷ διὰ τῶν στίχων τὸν πιστὸς τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ καταγράφεται ἀριστα καὶ ἐκ τοῦ εἰ λέγει ἔχει «στὴν κορυφὴν κορώναν, καὶ καθυλίσθη ἀπάνω τῆς σὲ χιονισμένῳ ἄκτῃ» ἀλλὰ τὸ στέμμα καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου βεβαίως οὐτε αὐτὸς ὁ διδάσκαλος γυμνασιάρχης—συγγραφεὺς δὲν πιστεύομεν νὰ παραδέχεται ὅτι διήρπεν ἐπίσης ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ Γερμανοῦ. (τί φρονεῖτε;)

Ἡδὴ ἐρωτῶμεν καὶ ἀναμένομεν νὰ κοῦσωμεν κατὰ τί ἐλογονήσαμεν ἀπὸ τὸ «Σχορὶ» εἰς τὸ ὅποῖον παρεπίμνητον γρίφιν τῶν πολλῶν καὶ πρότερον ἡμεῖς γνωρίζοντες τὰ τοῦ ἱεροῦ λαβύρου.

Ὁ συνήγορος περαίνει τὴν ἀπολογία κατὰ τῶν ὅσους ἀποκαλύπτει τὴν ἠθικὴν ποιότητά του, λογοπατικῶν ἐπὶ τῆς λέξεως Block, ἄγνωστος ὅτι ἐπερίετι ἐπὶ τοῦ δυσειδοῦς προσώπου του, ὅλον τὸν ῥυθμὸν καὶ τὴν δυσωδίαν τῆς βαρβαρῶν Τουρκικῆς λέξεως διὰ τῆς ὁποίας λογοπατικῇ. Ἀλλὰ ἡσυχάζομεν ὅτι ἡ «μακαλικὴ» ἀπολογία ἐγράφη εἰς τὴν «Πατρίδα».

Ἡδὴ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιφρομένης «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» προσθέτομεν ὁλγας προσέτι λέξεις.

Ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς (Ἀγωγ. Πολ. σελ. 92) εἶνε κατ' οὐσίαν εἰλημένη ἐκ τοῦ Φιλοσοφ. Λιχ. τοῦ Καζ. τομ. Β' σελ. 137. Τὰ ἐν τῇ τέλει τῆς σελ. 93 καὶ τὰ ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ 96 εἶνε εἰλημένα ἐκ τῆς σελ. 140 τῆς Φιλ. Λιχ. τοῦ Καζ. καὶ ἐπικαλούμεθα πρὸς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐκπαιδευτοῦ κριτικοῦ τῆς ἀνεξαρτήτου «Ελευθερίας».

Ἡ σελὶς 97 **ὁλόκληρος** εἶνε κατ' οὐσίαν εἰλημένη ἐκ τῶν σελ. 141, 142 καὶ 143 τῆς Φιλ. Λιχ. τοῦ Καζ. ὁ κ. Βολωνάκης ἐμελέτησε τὰς σελίδας ταύτας καὶ ἔπειτα ὡς μαθητὴς εἶπε τὸ μῦθμὸν τοῦ μετὰ τινος ἐλαχίστης ἐλευθερίας καὶ «κατ' ἔννοιαν».

Χάριν τῶν δυσπιστιῶν ἐκ τῶν ἀπλουστέρων συμπολιτῶν παραθέτομεν αὐτὰ τὰ κείμενα.

Ὁ κ. Βολωνάκης ἐν σελ. 97 γράφει:

«Ἐν ταῖς ἀρχαίαις τοῦ πολιτισμοῦ ἐστάσις (χρόνους ὡς ὁ Καζῆς διότι ἡ Ἰουδαία δὲν ἦτο ἐστία πολιτισμοῦ) ἡ μονομαχία ἐπετρέπετο. Ἀλλὰ μόνον μεταξὺ προσώπων τὴν ὁλὴν ἀντιπροσωπεύοντων πολιτείαν ἐκ τῶν πολλῶν τῆς ἀρχαϊότητος παραδειγματῶν ἀναφερόμεν (ἀναφέρει ὁ Καζῆς) τὰς μονομαχίας τοῦ Μενελάου καὶ Πάριδος (ἡ Ἀλεξάνδρου) τοῦ Ἐκτορος καὶ τοῦ Αἰάντος, τῶν Ὁρατίων καὶ Κουριτίων καὶ τοῦ Δανὺ καὶ Γολιάθ. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τὸ ἀπομονοῦν τῆς πολιτείας ἀπεροφάτο καὶ συνεφώνετο ἐν αὐτῇ ἥτις ἀπετέλει τὸ πᾶν... Παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἡ πολιτεία ὑπάρχει διὰ τῶν ἀτόμων καὶ δι' αὐτῶν μόνον... λαμβάνει ὑπόστασιν.»

Ὁ Καζῆς ἐν σελ. 141 καὶ 142 γράφει «ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις τὸ ἔθνος τῆς μονομαχίας δὲν φέρει τὸν τύπον τοῦ προσωπικοῦ ἀγῶνος... Ἀναφέρεται μὲν... ἡ μονομαχία Μενελάου καὶ Ἀλεξάνδρου (ἡ Πάριδος) Ἐκτορος καὶ Αἰάντος... ἡ τοῦ Δανὺ καὶ Γολιάθ... ἡ τοῦ Ὁρατίων καὶ Κουριτίων ἀλλ' ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν ἔχει αἰτίαν προσωπικοῦς λόγους ὅσον τὴν ἀντιπροσωπεῖαν δύο λαὸν ἀγωνιζομένων ὧν οἱ μονομαχοῦντες παρίσταντο ὡς ἀντιπροσώποι... τὸ πᾶν ἐν ταῖς κοινωνίαις ἐκείναις εἶνε ἡ πολιτεία, μὴ δὲ τὸ ἀτομον... Τουναντίον παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἡ κοινωνία ὑφίσταται ἐν τῇ συννιπρῇ ἀτόμων, πολιτεία ἐπίσης δὲν ὑφίσταται...» Πού ἔγκειται λοιπὸν ἡ ἐκθειάζουμένη πρωτοτυπία τοῦ κ. Βολωνάκη, τοῦ πρὸς Θεοῦ;

Ἐλλείπει χώραν περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα, καθιστῶντες γνωστὸν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐπίκρισιν, ἐὰν μέχρι τέλους δὲν ἐνοήσωσιν ὅτι τὸ νεοανέξ βιβλίον εἶνε ἀπλοῦστατον ἄθροισμα διαιρητῶν παραγράφων ἐκ νομικῶν καὶ τῶς συγγραμμάτων, ἐστειρημένον καὶ ρῆς ἐλαχίστης ἀληθοῦς πρωτοτυπίας.

Κ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἐπέτειῳ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἐν Κύπρῳ ἐθνομαρτύρων τῇ 9 καὶ 10 Ἰουλίου 1821 ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος πανόλημον καὶ μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πατριωτικωτάτου Ἀναγνωστρίου «Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ».

Τὸ κατὰ τὴν τούτου ἦν πενήντης διακεκομμένον, μεσίστοι δ' ἔσχον αἱ σημαίαι τούτου καὶ τοῦ Γυμναστηρίου, ὁ γὰρ δὲ τοῦ Ἀγ. Λουκά περιθωμένους ἐσθῶνεν διὰ πενήντης διαζώματος εἶχε διακοσμηθῇ μετὰ φιλοκαλίας καὶ συμμετρίας μοναδικῇ ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ αἰετῆρος, ἱερομονάχου Κυρηλίου.

Τὸν νῶν ἐνωρὶς ἐπλήρωσε κόσμος πολὺς ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἰδία τάσεων, αἷτινες φάνηται ὅτι αἰσθάνονται ζωηρότερον τὰς ἐθνικὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς δόξας μὴ ἀρβυλόμεναι τὸ αἰσθημα ὑπὸ τῆς ἡμιμαθείας ἢ τοῦ πλουτισμοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἡγήσθη ἡ ἐντολὴ τῆς μνημοσύνης δεύσεως διὰ τῆς πενήντης διπλῆς κωδωνοκρουσίας, ἐνθ' ἡ ὀρχήστρα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλαρμονικῆς «Ἀπόλλων» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Οἰκοσμάκου ἀέκρουσε πενήντην ἐμβατήριον καὶ ὁ καλλιφωνὸς ἱεροψάλτης κ. Μ. Θεοχάρης ἐψάλλετ' ἐπιμνημόσυνα τροπᾶτα μελωδικωτάτα, ὁ καλλιφωνὸς δὲ καὶ εὐπαιδεύτος, ἱεροδίακονος κ. Μακάριος Μυριανθοπούλος μετὰ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἀγ. Λουκά καὶ Ἀγ. Ἀντωνίου πρὸ τοῦ νεοσταφύλι ἀνήγγειλε τὰς ἐπιμνημόσυνας δεύσεις. Πρὸ τοῦ Κυπρίου ἐπανεληλύθη ἡ ἐπιβλητικὴ αὐτῇ ἀρμονία, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς δεύσεως, εὐραδὴ καὶ ἐνθουσιαστικῶς εἶπε λόγον ἐπιμνημόσυνον ὁ ἐλλογιμὸς καὶ εὐγλωττοὶς καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου κ. Κ. Α. Κωνσταντίνους, ὁ ἐπισταμένης ὁ ἑθνικὸς ὅμως ἀπὸ τῆς ὀρχήστρας ἡ τῆς μετὰ τῆς πενήντης ἐμβατήριον στολῆν τοῦ Ἑλληνικοῦ νουτικῶς.

Ἡ παρέλασις τούτων διὰ τῶν ἀποκέντρων ἐνορῶν, παιανίζοντων ἐμβατήρια συνεκίνησαν καὶ ἐνεθούσαν τοὺς πολίτας ὅσους εἶχον ἡλθον ἡμεῖς τὸ μέγα μαρτυρικὸν τιμὴ καὶ δοξάζει τὴν Κυπριακὴν φιλοπατρίαν.

Ἡ Ἑσπερίς.

Μετὰ τὴν πρωτὴν ὀρχηστρικὴν τελετὴν ἐπὶ ἐκδόσει, ἡ ἐπιμνημόσυνη ἐσπερίς ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Γυμναστηρίου ἦν παρεσκευασμένη ἡ φιλομουσία καὶ ἡ

ἀφιλοκερδὲς φιλοπατρία τῶν μελῶν τοῦ Ἀναγνωστρίου «Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ» Νεοὶ φιλομουσικοὶ, μετὰ τοῦ Ἀναγνωστρίου τούτου, ἐπὶ ἐβδόμηταις ἐργαζόμενοι κατασκευάσαν ὑφιστάτην μετὰ ὀφθαλμοῦ συμβολικῶν παραστάσεων αὐτῶν ἐν ἐλασσογραφίᾳ, ὡραία, ὡσαύτως, σκηνὴ καὶ παρασκηνία, οἷος ἀπαντᾷ τις μόνον εἰς μεγάλα θέατρα. Ἀλλὰ μεγάλη οὐκ αὐτῶν τοῦ αὐτοῦ σωματείου ἀπὸ μὲν, ἡδὲ ἀσκημένη κατὰ τὰς ἐσπερίδας, ὡς εὐδοκίᾳ τοῦ ὕψους καὶ διδακτικῶν Κυπριακῶν δῶμα **Κουτσούκ Μεχμέτ**. Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἐγένετο μοναδικὴ ἐν Κύπρῳ, διότι χωρὶς τινος υπερβολῆς ὑπερέβαινον τοὺς ὀκτακοσίους οἱ θεαταί, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦτο εἶχε προσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν ἐφ' ἣς οἱ φιλότιμοι νέοι διετήγαγον ὁ πολὺλοκον καὶ ὑψηλὸν δῶμα μετ' ἀτυχιᾶς, ἣν θὰ ἐξήλεον πολλοὶ καὶ ἀκαλοῖ ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιοὶ ἀρεῖν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐπὶ τρεῖς ὅλες ὥρες εἰς ὅλον τὸ πλῆθος ἐκείνο ἐπεκράτησε σιγὴ παραδειγματικὴ καὶ ἀπερίσπαστος προσήλωσις μετ' ἐντεταμένης τῆς προσοχῆς εἰς τὴν τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐκτενέος δράματος. Οἱ θεαταὶ ἐκράτουν τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ ταραχῶσι τὴν ἡροσκήν τῆς καμπυλῆς ὁμηγύρεως μελετώσης καὶ ρωφώσης ὡς εἶπεν τὸ ἐπὶ τῇ

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Οροι Συνδρομής."

Η συνδρομή είναι προληπτική.

Ετησία εν Κύπρω	Σελ.	10
Εξαμηνος	"	5
Ετησία εν τῷ ἐξωτερικῷ	"	12
Εξαμηνος	"	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προληπτικὰν ὑποχρεωτικὰν.

Ετησίαν εν Κύπρω	Σελ.	14
Εξαμηνον	"	7
Ετησίαν εν τῷ ἐξωτερικῷ	"	16
Εξαμηνον	"	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἀπὸ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος προέβη εἰς ἀποκαλύψεις ὁ πρῶτος σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ γερμανικῆς πρεσβείας φὸν Ράτ, αὐτὴν δημοσιεύσας παρὰ τῆς βερολινέως «Ημέρας» προκάλεσαν πλείστας συζητήσεις.

Ὡς ἐγγνώστη ἤδη, ὁ λόρδος Κούρζων, πρῶτος ἀντιπρόεδρος τῶν Ἰνδιῶν ἐχεῖ προτείνει εἰς τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον σχέδιον συμμαχίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσίαν, σκοπὸς τοῦ ὁποῦ εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων κρατῶν διανομὴ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς περιλαμβανομένης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Περσίας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχει διαρκῶς κατὰ νοῦν νὰ ἰδρῇ διὰ ξηρᾶς συγκοινωνίας μετὰ τῶν Ἰνδιῶν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ προτεκτοράτον ἐν Ἀραβίᾳ καὶ ἐν Μεσοποταμίᾳ ὅπως προέβη τὴν ἐξ Αἰγύπτου εἰς Περσίαν ὁδόν.

Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσία θὰ ἀπέμενεν ἐλευθέρᾳ νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἱκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικὴν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἵμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδετο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτις.

Ὁ αὐτὸς διπλωμάτης βεβαίωσεν ὅτι ἡ Ἀγγλία προσπαθεῖ ν' ἀποσπᾷ τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς Τριπλῆς καὶ νὰ τὴν θέσῃ εἰς νέαν συμφωνίαν πρὸς τὴν Ρωσίαν ἐπὶ τῶν τοῦ Αἵμου πραγμάτων.

Διὰ τοὺς αὐστριακοὺς πολιτικοὺς ὁ πειρασμὸς εἶναι ὁμολογουμένως μέγας, διότι τοιοῦτοτρόπως τὸς δίδεται εὐκαιρία νὰ ἐπιτύχωσι ἀμέσως τοὺς κατακτητικούς τῶν σκοποῦ ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἡ Γερμανία ἀπεβλέπει μετὰ δέους εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς, διότι ἡ ἀπόσπασις τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τῆς Τριπλῆς θὰ ἐστὶν ἀπομόνωσις τῆς Γερμανίας καὶ καταστροφὴν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ γότρου τῆς.

Ὁ λόρδος Κούρζων διέφυσεν τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας, ἀλλ' ὁ φὸν Ράτ ἀναλύων ἐν τῷ «Νέφ» Ἐλευθέριον Τύπῳ τὰς ἀποκαλύψεις του.

Ἡ Ρωσία, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε ἀποκαλύψεις, ἔχει ὑπ' ὄψει τὸν σχηματισμὸν ἰσχυροῦ ρωσοβουλγαρικοῦ κράτους. Ὁ φὸν Ράτ συμπεραίνει ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ ἐπράττε καίτοι ἀποδοχὴν τὴν Θεσσαλονικὴν ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν χειρῶν, καὶ ὅτι καλλίτερον θὰ ἦτο δι' αὐτὴν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν πλήρωσιν τῶν πόθων τῆς, βασιζομένη μόνον ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμμαχίας τῆς.

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Πετροπόλεως εἰς τὴν «Πρωτάν» τῶν Παρισίων, ὅτι ἡ «Νοβόγιε Βρέμια», γράφουσα περὶ τῆς ἀγγλορωσικῆς συμφωνίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, λέγει, ὅτι αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ προτείνωσι νὰ συσταθῇ ἐν σῶμα εἰδικόν, προσωριμῶν καὶ νενομισμένων, ἐν ὅπλοις ὁμάδας τῶν ἀνταρτῶν νὰ διορισθῇ γενικὴ δικαιοσύνη τῆς Μακεδονίας, περιβεβλημένης

εὐρέα δικαιοσύνη καὶ δυνάμεις νὰ διορίσῃ τοὺς ὑποδεδειγμένους. Ἡ διάρκεια τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ νὰ ὁρισθῇ εἰς 7 ἔτη. Καὶ τέλος νὰ προταθῇ ἕνα συντάσσει εἰδικὸς προϋπολογισμὸς διὰ τὴν Μακεδονίαν, τὰ δὲ ἐισπραττέμενα νὰ διαθέτῃται ἀποκλειστικῶς πρὸς θεράπευσιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Τὸ σχέδιον τῶν προτάσεων τούτων ὑπεβλήθη ἡ δὲ εἰς τὴν γερμανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἐξ ἄλλου καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ Τουρκία ἐσπέρει ἀντιτάσσειται σφοδρότερον εἰς τὰς ρηθείας προτάσεις.

Ἡ ἐφημερίδα «Ταγγύσε Ρενταύου», σχολιάζουσα τὰς ἀνακωχιστικὰς ἀγγλικὰς καὶ ρωσικὰς προτάσεις ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων, γράφει ὅτι τὴν τελευταίαν λέξιν ἐπὶ τῶν εἰσπραττέμενων μεταρρυθμίσεων θὰ εἴπῃ ἡ Γερμανία, καὶ ὅτι ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς τίποτε δὲν θὰ γίνῃ.

Ἡ συνέντευξις τοῦ Ρεβάλ-γρᾶφου ἐν Κωνσταντίνῳ ἀνταποκρινθεὶς τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας»-ἐμβάλλει τὴν ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν εἰς σοβαρὰς σκέψεις. Ἡ ἄρσις τοῦ ἀγγλορωσικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὅστις ἀπὸ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου ὑφίσταται ἐπ' ὠφέλειαν τῆς Τουρκίας, φαίνεται ὅτι μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐἵνε γενομένης ἱστορικῶν ὁπερ ὁμῶς οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν προμηνύει διὰ κράτος, ὡς τὸ ὁθωμανικόν, κυκλοῦμεν ὑπὸ ἐχθρῶν πανταχόθεν. Μετὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ρεβάλ-γρᾶφου ἐνταῦθα καὶ ἡ πίστις, ἣν εἶχον ἐπὶ τῆς φιλικῆς ὑπερσείας αἱ ἐμελλεῖς νὰ παρῶσιν ἡ Γερμανία κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀγγλορωσικοῦ μεταρρυθμιστικοῦ σχεδίου, φέροι δ' ὑπάρχονσι μὴ προταθῶσι δικαιοκρατικὰ μέτρα ἰσοδυναμοῦντα πρὸς αὐτονομίαν ἢ, τοῦλάχιστον, ἱκανὰ νὰ ὠδηγήσωσι πρὸς αὐτήν. Ἐναντίον τοιούτου κινδύνου σχεδὸν θὰ ἀντιστῇ πάσις δυνάμεις ἡ Τουρκία καὶ δὲν θὰ ἐδίδετο νὰ ἐκτεθῇ καὶ εἰς ἐδυσχερῆς μέτρα. Ἀλλὰ τί θὰ κατορθώσῃ ἂν ἡ Τουρκία, ἂν μὴ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ἐμπράτως ἡ Γερμανία; Ἐν τούτῳ ἀκριβῶς ἐγκτεταῖ ὁ κίνδυνος, παρίσταται δ' οὗτος μετὰ τῆς ἐν τῇ κρητικῇ ζήτηματι στάσεως τῆς Γερμανίας, ἥς ἀπὸ τὴν ἀποχὴν δὲν ἠμπούσε τὰ πράγματα ἀπὸ τοῦ νὰ λάβωσι τροπὴν δυσάρεστον τῇ Τουρκίᾳ.

Ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, ἰδίᾳ ἐκ μέρους φιλελευθέρου ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, μόνον κακὸν δύναται νὰ προσδοκῇ ἡ Τουρκία, τοῦτο δὲ προστιθέμενον εἰς τὸ κακόν, ὁπερ εἶναι ἱκανὴ νὰ προσενησῇ ἐχθρὰ πείροπαρὰ τοῦ ὅτι ἡ Ἀγγλία δημιουργεῖ κατάστασιν ἄκρως κινδυνώδη.

Ὁ «Ἐσπερινὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Μιλάνου ἀναγράφει, ὅτι ἐπειδὴ παρὰ τῶν ἀπανταχῶ ἀγγλικῶν πρεσβειῶν πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια ἡ διακοίνωσις τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς περιστολῆς τῆς δράσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόπλων σωμάτων διὰ τῆς ἰδρύσεως κινήτων ἀποσπασμάτων.

Ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐνέηργεν ἀνευ τῆς συμμαχίας τῆς Ρωσίας καὶ τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀεὶ ποτε ἐθέλωσεν ὡς πρωτεύον ζήτημα τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν συμμοριῶν.

Πιστεύεται ὅτι ὁ Σουλτᾶνος δὲν ἔστι ἀντιστῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν κινήτων αὐτῶν ἀποσπασμάτων, ἀλλὰ ὅτι ἀντιτάξῃ ἐπιμονὴν ἀρνησιν εἰς τὴν πρότασιν ὅπως ταῦτα τεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Χιλιμῆ πασᾶ, ὅστις θὰ διορίσῃ αὐτοπροσώπως ἀξιωματικὸν ὑπεύθυνον διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος τούτου.

Ὁ Σουλτᾶνος διαβλέπει εἰς τὰς προτάσεις ταύτας προσπάθειαν ὅπως τοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ κυριαρχία ἐν Μακεδονίᾳ, διδομένης τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὴν μελετωμένην Μακεδονικὴν

πυλωρητὴν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐσήμαινε τὴν τελικὴν δὲ αὐτὸν ἀπώλειαν τῆς Μακεδονίας.

Εἰς τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον περὶ διορισμοῦ γενικοῦ διοικητοῦ ἀντετάχθησαν, ὡς γνωστὸν, ὁ Αἰρεντάλ καὶ αὐτὸς ὁ Μπύλντ.

Ἡ ἡμετέριος «Βενετία Γενική Ἐφημερίδα» λέγει, ὅτι ἡ μόνη δραστηκὴ ἐνέργεια πρὸς περιστολὴν τῶν ἐνόπλων σωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ θὰ ἦτο τὸ κλείσμον τῶν ἀλληλικῶν, βουλγαρικῶν καὶ σερβικῶν προσηνέων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ ἐντομὴ ἀπειλῇ τῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τρεῖς Κυβερνήσεις αὐτάς.

ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ
ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ λιποταξία τοῦ λοχαγοῦ Νιαζή-μπῆ ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μοναστηρίου, μετ' ὀλοκλήρου λόχου καὶ πολλῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων πολιτῶν, φύλλον, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς γενικεύσεως τοῦ κινήματος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου. Συγγρόνως ἐυρίσθησαν τοιχοκολλημένα οὐκ μόνον ἐν Μοναστηρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν πλείστοις ἄλλαις πόλεσι τῆς γενικῆς διοικήσεως Μοναστηρίου καὶ ἄλλων μακεδονικῶν πόλεων ἐπαναστατικαὶ προκηρύξεις τῶν Νεοτούρκων, ὧν ἡ τοῦ Νιαζήμπῆ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶται,

Ἀπὸ τριακοναετίας καταστραφείσης τῆς Βουλγίας, ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ τυραννὸς, σκοπὸν ἔχων τὴν γενικὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καταστράφας πλείστους τιμίους ἀνδρας καὶ ἐντίμους οἰκογενείας.

Ἐκ συμπατριῶται, ἐγκαταλείψας ὅλα τὰ μέλη τοῦ κόσμου ἀγαθὰ, περιφρονησας καὶ αὐτὴν ἀκρότητα τῶν ζωῶν μου, ἔγεινα ἀσπονδὸς ἐχθρὸς αὐτοῦ, ὁρμήμονος ἐκ φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας.

Ἐάν ρανίς αἵματος φιλοπατρίας εὐρίσκηται ἐν ὑμῖν, ἔλθετε μετ' ἐμοῦ ἵνα ὁ ἱερὸς μας σκοπὸς ἐκτελεσθῇ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα. Ἐάν ὅμως τὰ μέλη τοῦ κόσμου ἀγαθὰ σὰς κάμνωσι δούλους νὰ μὴ ἀναγκάζετε τοὺς θέλοντας μετ' ὑμῶν νὰ ἐλθοῦσιν νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο.

Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, ὅστις θελήσῃ νὰ κάμῃ ἑαυτὸν ὄργανον πρὸς καταστροφὴν τοῦ σκοποῦ μας! Θέλει τιμωρηθῇ διὰ θανάτου.

Προσελθετε τὸ γρηγορότερον, συμπατριῶται, δώσατε τὰς χεῖρας ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἀλληλοκράζοντες: «Ζήτω ἡ πατρίς, Ζήτω ὁ λαός! Κοιμήτατον καὶ πρόσας».

Τὸ κίνημα στρέφεται ἐξ ὀλοκλήρου κατὰ τοὺς σημερινοὺς τουρκικοὺς καθεστῶτες. Τηλεγραφῆματα ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλουσιν ὅτι εἰκοσὶν ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς Μοναστηρίου καὶ ἀργότερον ἐταροῖ δέκα ἐδραπέτευσαν μετὰ στρατιωτῶν, συναποκομίσαντες καὶ πολυμορφία, ὅπως ἐννοῶσι μετὰ τοῦ Νιαζήμπῆ ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Ρένας, ἀφῆσαντες ἐπιστολὴν πρὸς τὸν γενικὸν διοικητὴν καὶ προτρέποντες αὐτὸν νὰ μὴ τοὺς καταδιώξῃ, ἐννέοντες νὰ μὴ χυθῇ ἀδελφικὸν αἷμα.

Τὸ κίνημα ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς φρουρὰς τῆς Φλωρίνης καὶ Ἀλβίδος.

Ἡ δὲ οἱ στασιασταὶ τῆς Ρένας μετέβησαν εἰς Ἀχρίδα καὶ προσπαθεῖν νὰ ἐξεγερῶσι καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐναντίον τοῦ καθεστώτος.

Τηλεγραφῆματα περὶ τοῦ νεοτουρκικοῦ κινήματος ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ ἐπανασταταὶ τοῦ Μοναστηρίου ἐξακολουθοῦσι σιγηνερούμενοι εἰς τὰ ὄρη τῆς Ρένας. Τὰ τηλεγραφικὰ σύμματα καὶ πᾶσα ἄλλη συγκοινωνία διεκόπη. Οἱ στασιασταὶ ἐτοιμάζονται νὰ περικυκλώσωσι τὸ Μοναστήριον ὅπου βασιλεύει μέγας πανικός.

Τηλεγραφῆματα ἐκ Σκοπελίων ἀναγγέλλουν τὴν ἐκρηκτὴν ἀλβανικὴν ταραχὴν κατὰ τὸν τουρκικὸν ἀρχὸν. Ὁκτώ χιλιάδες Ἀλβανοί, ὀπλισθέντες, συνηθροίσθησαν εἰς τὸ Βερίστοις ὅπως ἐκστρατεύωσιν ἐναντίον τοῦ μουσταφίκοῦ Πριστίνᾳ, ὅστις ἐξήγγισεν κτεσπευμένως βοήθειαν.

Οἱ Ἀλβανοὶ ἐπαναστάται ἐδήλωσαν πρὸς τὸν Μουσταφίην καὶ τὸν ὑπεργράτων νὰ τηλεγραφῇ πρὸς τὸν Σουλτᾶνον ὅτι θὰ ἀντιστάσῃ μέχρι ἐσχάτου κατὰ τὴν μελετωμένην Μακεδονικὴν

Β' ΚΛΗΗΡΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ο Α' 665793	ἀριθμὸς κερδίζει	100000 δραχμῶν
Ο Β' 169372	"	25000 "
Ο Γ' 023832	"	10000 "

Οι Δ' 875366, Ε' 064844 καὶ ΣΤ' 932493 κερδίζουν ἀνὰ 5, 000 δραχμῶν ἕκαστος.

Οι Ζ' 753626, Η' 588179, Θ' 963099 Γ' 220484 καὶ ΙΑ' 220, 561 κερδίζουν ἀνὰ 100000 δραχμῶν ἕκαστος.

Οἱ κάτωθι 411 ἀριθμοὶ κερδίζουν ἕκαστος ἀνὰ δρχ. ἑκατὸ (100).

006133	106129	267447	375377	512000	630163	732344	842155	922657
013538	107125	271454	382327	518206	631901	741690	843018	924902
015903	117836	275970	384037	525611	632081	746229	843766	926772
017729	122760	278024	386553	526408	632415	751539	844223	928789
018074	124682	280184	388051	531786	637497	754160	846974	931233
018517	125425	282361	389162	532105	639560	758648	849156	931727
019123	125706	284051	394089	532295	647287	760133	849941	936933
022237	126272	286657	396266	533221	647400	765266	850124	937331
025583	128103	288624	404270	534431	654611	766112	850755	939011
026026	128118	289478	404975	536244	655114	766438	853432	943730
026994	129290	291678	408321	540700	657357	767634	853955	945990
033837	131099	293093	410420	549251	658858	768388	858536	946779
034879	139290	293494	419413	549681	660342	769307	860596	947864
036446	140936	293600	420719	550612	660631	769895	865892	948286
037358	143915	294479	425531	551481	662088	770168	867572	948342
038848	156179	296593	429766	552436	664823	770804	867899	949210
040032	159865	299845	431485	560138	665541	777950	869917	951881
041647	159884	300754	436185	562967	667537	782922	872922	952179
042856	160142	300894	439494	563239	668880	783698	875397	952680
045921	161856	301606	439767	567924	671544	787671	879608	953212
049952	164231	302803	439806	569334	672057	788579	886702	953768
053083	172047	308847	440030	569351	673971	790568	898813	954455
053602	173006	310249	441889	570161	681863	790196	891870	954599
053613	177612	311903	443874	575119	682528	791147	892154	954623
061457	177712	319038	444432	577635	682593	798493	895666	957648
062642	179319	324894	453534	582721	684382	795815	900436	959507
064164	185073	329616	454578	583417	684517	797098	900998	961487
066411	188618	329729	456735	584109	685527	803021	902008	962368
071229	194673	334606	457496	584782	685946	805137	902427	962981
072355	202235	335097	458186	589913	692187	805282	904982	969860
073535	203490	337224	458469	592381	695794	806300	906794	970229
075364	206215	339183	460910	592728	700800	806977	907004	970341
076598	209233	346302	462748	593388	711168	808542	909486	975606
077659	218666	348193	468031	597230	712025	810290	911516	976164
083344	219406	352189	475398	602932	712754	811904	911761	977107
086458	220067	353436	477610	603275	713233	816571	911817	987238
087880	222168	354785	482213	604426	714123	817119	913553	990102
091473	230020	355475	482797	607031	715422	817161	914153	990685
094507	231715	356538	486278	608138	717551	819516	914855	992592
095699	232210	356966	487644	609268	718816	820378	916441	993586
095234	232826	357938	488387	613698	722111	823458	916460	996802
100042	236765	358362	496486	616098	722374	823561	917291	998325
01436	243822	360145	498734	617425	722756	831658	917507	999284
02353	253722	365626	504080	619387	724637	836365	917972	—
03167	255446	365992	506130	623434	731285	837936	917798	—
05991	262979	371763	511104	629025	732029	838524	918464	—